

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318011380
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4318011380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci proti obžalovanému Y. B., pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora v Leviciach (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn. 2T/139/2018 zo dňa 23.12.2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný:

Y. B., narodený XX.XX.XXXX v L. XX, K. republika, trvale bytom P., prechodne bytom X. U. XX, X. (U.), vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od 11.12.2019

odsudzuje:

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno d/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona, súd zrušuje výroky o trestoch uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/191/2011 zo dňa 05.12.2011, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/121/2011 zo dňa 18.07.2011 a rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2011 zo dňa 13.06.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 odsek 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v nezistenom čase v P. pred nezistenou herňou našiel na zemi falzifikát euro bankovky Európskej centrálnej banky v nominálnej hodnote 50,-Eur, sériového čísla E rok 2002, číslo tlačovej dosky L indikatív U ktorú si napriek tomu, že vedel o tom že nie je pravá ponechal a následne dňa 14.12.2010 okolo 19.00 h ňou zaplatil L. V. pred rodinným domom v P. na ulici O. P. číslo XXXX/XX za 5 litrov domáceho vína v hodnote 5,-Eur, ktorý mu z nej dal výdavok 45,-Eur, pričom po jej zaistení na Obvodnom oddelení PZ P. a jej následnom odbornom posúdení Národnou bankou Slovenska bolo zistené, že sa jedná o nepodarený falzifikát stupňa nebezpečnosti „5“.

Za to mu bol podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno d/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o trestoch uložených obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/191/2011 zo dňa 05.12.2011, právoplatným dňa 05.12.2011, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/121/2011 zo dňa 18.07.2011, právoplatným dňa 18.07.2011 a rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2011 zo dňa 13.06.2011, právoplatným dňa 13.06.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému L. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., L. P. XXXX/XX spôsobenú škodu vo výške 45,-Eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, zahlásil prokurátor odvolanie do výroku o treste.

Z písomných dôvodov odvolania je zrejmé, že toto odvolanie bolo podané v neprospech obžalovaného pre nízku výmeru uloženého trestu a predovšetkým z dôvodu, že podľa názoru prokurátora, neboli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú zákonnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Pokiaľ okresný súd odôvodňoval svoje rozhodnutie tým, že obžaloba bola podaná po takmer ôsmich rokoch od spáchania skutku, tak prietahy v prípravnom konaní vznikli najmä na strane spoluobvineného C. W., trestné stíhanie ktorého bolo neskôr zastavené. V prípravnom konaní bolo trestné stíhanie opakovane prerušované aj pre neprítomnosť obžalovaného Y. B., pričom obvinený C. W. bol trestne stíhaný len na základe výpovede obžalovaného Y. B.. Obvinený C. W. spáchanie skutku popieral, podával sťažnosti proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní a až po viac ako šesť a pol roka bolo voči nemu trestné stíhanie zastavené práve pre spísanie čestného prehlásenia obžalovaného Y. B., že C. W. nemá so skutkom nič spoločné.

K pokračovaniu trestného stíhania došlo až po návrate Y. B. na Slovensko a následne po jeho vypočutí bolo trestné stíhanie proti C. W. zastavené.

K trestnému stíhaniu obžalovaného Y. B. pre trestný čin krivého obvinenia nedošlo len preto, že došlo k jeho premlčaniu.

Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu. Samotnému zavineniu a k právnej kvalifikácii skutku obžalovaného neboli zistené žiadne námietky a okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku.

Prokurátor napadol odvolaním iba výrok o treste. Na tomto odvolaní zotrval aj zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí, ktorý taktiež navrhol napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného, rovnako ako obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhli ponechať pôvodný trest, s prihliadnutím aj na 9-ročnú lehotu, ktorá uplynula od spáchania skutku do podania obžaloby a odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť.

Krajský súd pri preskúmvaní zákonnosti napadnutého výroku o treste sa stotožnil s dôvodmi prokurátora predovšetkým v tom, že neboli preukázané zákonné podmienky na aplikáciu ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona pre mimoriadne zníženie trestu aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, ktorá je v trvaní 7 rokov.

Obžalovanému bol totiž ukladaný súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, kde je trestná sadzba odňatia slobody od 7 do 12 rokov.

Okresný súd síce správne konštatoval neprimeranosť dĺžky konania, avšak neprihliadol a nesprávne vyhodnotil príčiny tejto neprimeranosti. Tieto príčiny boli spôsobené predovšetkým konaním obžalovaného Y. B., či už nedôvodným obvinením zo spáchania skutku C. W. ako aj jeho opustením územia Slovenskej republiky a pobytom v B.. Navyše aj spôsob života obžalovaného v B. nemožno považovať za usporiadaný, o čom svedčia aj jeho záznamy v registri trestov o postihovaní nemeckými súdmi.

Vzhľadom na to, že aj podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky na ukladanie trestu odňatia slobody s použitím § 39 odsek 1 Trestného zákona, krajský súd považoval odvolanie prokurátora za dôvodné a pochybenie okresného súdu napravil tým, že napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pri akceptovaní všetkých zákonných ustanovení aplikovaných okresným súdom, okrem ustanovenia § 39 Trestného zákona. Uložený trest je trestom súhrnným v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona v zmysle zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Aj krajský súd nezistil ani dôvody pre neponechanie výroku okresného súdu, podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona rušil výroky o trestoch rozsudkom Okresného súdu Levice citované vo výroku rozsudku, pretože tento výrok je zákonný.

Na druhej strane však nemohol akceptovať výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v tejto časti nemohol ani akceptovať návrh prokurátora na zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky. Ako vyplýva aj z odpisu z registra trestov, obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a neprihliadol ani na nesprávne zaradenia v predchádzajúcich odsúdeniach. Týmito rozhodnutiami krajský súd nebol viazaný, pretože na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/69/2010 zo dňa 30.03.2010 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka so zaradením do NVÚ pre mladistvých, ktorý čiastočne aj vykonal, nemožno prihliadať, pretože v tomto prípade sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Na základe uvedených skutočností krajský súd vyhovel odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, obžalovanému uložil zákonný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby a napravil aj pochybenie okresného súdu o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stráženia.

Krajský súd do výšku trestu tak mal urobiť preto, lebo odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného a zároveň, na základe podaného odvolania mohol rozhodnúť aj v prospech obžalovaného, čo sa týka výroku o jeho zaradení do miernejšieho stupňa stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.